

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2021. március

300 Ft

fr. Ocsovai Grácián OFM

Nagyböjti gondolatok

Látván a világot, a gonoszságot és istentelenséget, amely mostanság a tetőfokra hágott, el kell kezdenünk jobban imádkozni. Jól mondta a Szűzanya a Mária's Papi Mozgalom könyvében:

a jó és a rossz küzdelme elkezdődött, ami elsősorban szellemi harc. Mindezek védelmében a szentségek vétele, a templomba járás, a rózsafüzér végzése – most nagyböjtben a keresztút

imádsága – mind-mind gyógyító balzsam lelkünkre.

Az üldöztetések, szenvedések, sokféle nyavalyák, betegségek és egyéb gondok tesztelnek bennünket.

Ezért mondta Jézus: „*Aki mindvégig kitart, üdvözülni.*” Ha megtartjuk parancsait, elvárásait, nincs mitől félnünk.

A szentmisében mondjuk a Miatyánk után – „Szabadíts meg kérünk Urunk, minden gonosztól, adj kegyesen békét napjainkban, hogy irgalmadból mindenkor bűn és baj nélkül éljünk, míg reménykedve várjuk az örök boldogságot és Üdvözítőnknek, Jézus Krisztusnak dicsőséges eljöttét.”

Addig is tekintsünk Urunkra, Megváltónkra, a Megfeszítettre, merüljünk el Benne, aki annyira szeret minket, hogy életét áldozta értünk. Magára vette bűneinket, és rettenetes kínszen-

vedéssel, kínhalállal fizette le adósságunkat. Ezért kerüljük a bűnt és a bűnre vezető alkalmat. A Szűzanya is erre figyelmeztette a látnokokat – „mindenekelőtt nagyon jónak kell lennetek!”.

Aki bár hisz Istenben, és időnként jót is cselekszik, de nem gyakorolja vallását (ld. szentmise, szentgyónás), ez még nem üdvözíti. A tisztítótűzben kell mindent bepótolniuk, így nagy szükségük van a mi imáinkra, hogy szenvedésük enyhüljön, és egyre följebb kerüljenek a menyországba.

Tehát nem elég a jó szándék, azt tettekre is kell váltani még itt a földön, mert odaát erre

már nem lesz lehetőség.

Az életünk rövid a földön. Nem tudhatjuk, mit hoz a holnap. Bármikor magához hívhat a Jóisten, és meg kell állnunk Színe előtt. Ott meglátjuk egész életünket, látni fogjuk a gondolatokat, a szavakat és a cselekedeteket.

Az életünk értelme, hogy élet-szentségre jussunk, és másokat is erre vezessünk. Jézus ezért vállalta a kínhalált, mert fontos volt Neki az üdvösségünk! Nem kér mást, csak szeretetet, és hogy életünk középpontja legyen, mint a Szűzanyának és a Szenteknek is.

fr. Ocsovai Grácián OFM

Példák a rózsafüzér erejéről

NINCS AZ A SÁTÁNI TERV, AMI EGY RÓZSAFÜZÉRT IMÁDKOZÓ CSALÁD, KÖZÖSSÉG, VÁROS, ORSZÁG VÉDŐHÁLÓJÁN ÁT TUDNA HATOLNI! Szövögessük ezt a hálót szorgalmasan, nagy hittel!

Az alábbi példák Emmanuel Mallard nővér: Megbotránkoztató irgalmasság című könyvéből valók:

1945 augusztus 6-át írjuk, 9.15 perc van. Japánban hatalmas gomba emelkedik **Hirosima** fölé. Két perc alatt eléri a 10000 m-es magasságot és semmi sem állhat ellen a pusztításnak. Három kilométer sugarú területen mintegy 10000 épület dől össze a robbanás széllekésétől, és 50000 épület ég le. Több ezer áldozat hal szörnyet a robbanás helye körüli 1200 m sugarú körben. E körön kívül néhány hét leforgása alatt egymás után halnak meg a sugárzás következtében a japán katonák, akiknek feladata az áldozatok összegyűjtése volt. Azonban néhány száz méterre a robbanás központjától egy ház mégis épen maradt, mintha nem is hatott vol-

na rá a bomba. Pedig jellegzetes, könnyűszerkezetes japán épület volt, aminek egy szempillantás alatt össze kellett volna dőlnie. Ugyan mi történt?

Ez a ház nem volt más, mint több német miszsiós jezsuita lakhelye. Egyikőjük, Hubert Schiffer atya megdöbbenő tanúságot tett a philadelphiai nagy Eucharisztikus Kongresszuson 1976 júliusában. A jezsuiták közül, akikkel együtt élt, senkit sem érintett a bomba, és megmenekültek minden radioaktív sugárzástól. A drámát nemcsak hogy túléltek, de tökéletesen egészségesen vészelték át. Idős korukban hunytak el, sok évvel később.

Szakértők hosszasan kutatták ezt a rejtélyt, a legjobb készülékekkel vizsgálódtak, és szenvedélyesen nyomoztak az épületben rejlő legapróbb jelek után. Hogyan tudott kibírni ez a ház ekkora katasztrófát? Ráadásul a jezsuitáknak is alá kellett vetniük magukat több, mint 200 tudós és szakorvos vizsgálatának. Nyomát sem találták rajtuk a rádióaktivitás bármiféle hatásának, és nem értették, hogyan maradhattak életben ezek az emberek a tömeges pusztítás közepette, ahol minden más élőlény tízezzrel pusztult el.

A rejtély kulcsa ott volt a jezsuitáknál. Elmondták, hogy **a naponta, közösen elimádkozott rózsafüzér kegyelme volt az, ami csodásan megoltalmazta őket.** Schiffer atya említi később: „A tudósok semmit sem értettek, nem tudtak hinni a magyarázatnak, amikor elmondtunk nekik, hogy a fatimai jelenés üzenete szerint éltünk, azaz **minden nap elimádkoztuk a rózsafüzért ebben a házban.**”

Hasonló dolog történt **Nagaszakiban.** A második világháború előtt Maximilian Kolbe atya tervbe vette, hogy kolostort építtet Japánban, a Szeplőtelen Szűzanya tiszteletére. Amikor elmondta, hogy ezt a kolostort a Nagaszaki fölött húzódó kis dombra akarja felállítani, kinevették, csakúgy, mint a környékbeli lakosok, akik megakarták akadályozni ebben, mert ott nem volt se víz, se villany, és a lehető legalkalmatlanabbnak tűnt. Kolbe atya a Szűzanya sugallatára erősen imádkozott és kívárta, amíg az előjárói megváltoztatják a véleményüket. Amikor ez megtörtént, megépítette a kolostort a Szűzanya tiszteletére a híres dombon. **Ott is, abban a kolostorban a testvérek minden nap közösen imádkozták a rózsafüzért.** Sejtelmük sem volt arról, hogy mi fog megtörténni csaknem a szemük láttára. Három

nappal Hiroshima bombázása után, 1945. aug. 9-én ledobták a bombát Nagasakira. A kolostor pedig ugyanúgy, csodás módon megmenekült, pedig a város 80%-a romba dőlt.

A Szűzanya szüntelenül mondogatja, hogy az Istenhez való megtérésünk által, az imádságnak, különösen a rózsafüzér imának köszönhetően jön el a béke. Ő mindig megtartja ígéretét azoknak, akik bíznak benne.

Említsük csak meg, amit Szent Domonkosnak és boldog Alan de Rupe-nak ígért: **„Aki a rózsafüzér imádkozásával rám bízta magát, nem fog elveszni”** És még: **„Aki terjeszti a rózsafüzér imádságot, azt minden szükségében megsegítem „**

Íme egy, a közelmúltban megtörtént esetek közül: Az USA-ban él Linda, akinek iskolások a gyermekei. A tananyagba New Age-es könyvek is bekerültek, melyek a boszorkányságot népszerűsítették. Mary és Linda elhatározták, hogy a szülői értekezleten az első sorba ülnek, és egyszerűen csöndben a rózsafüzért imádkozzák. Ekkor látták, hogy az előadók, akik népszerűsíteni akarták a boszorkányságról szóló könyveket, elkezdtek dadogni a mikrofonba. Egyiknek a másik után le kellett ülnie. A gyerekek így meg lettek óvva.

Szent X. Piusz: „Adjatok nekem egy sereget, kik az olvasót imádkozzák, és meghódítom a világot!”

VI. Adorján pápa szavai: „A rózsafüzér ima az ördögök ostromozása!”

Szűzanya: „Vegyétek a rózsafüzért, és gyűjtsétek magatok köré a gyermekeket és az egész családot! Ezen az úton fogtok megváltást nyerni. Mutassatok jó példát gyermekeiteknek!” (1990. február 2.) „A legszebb látvány, ha egy ember a rózsafüzérrel a kezében térdel, mert a rózsafüzér szemei erősebb fegyverek, mint egy atombomba!”

Szent Pió Atya: „A sátánnak az a célja, hogy lerombolja ezt a rózsafüzér imát, de soha nem fog sikerülni neki, mert ez az ima minden és mindenki fölött diadalmaskodni fog!” „Imádkozzatok a rózsafüzért mindig, amennyit csak tudjátok! Csodálatos ima! Csodálatosan egyszerű és mély! Ha a Szűzanya mindig ezt ajánlotta, akárhol jelent is meg, nem gondoljátok, hogy jó oka volt rá?!”

Fatimai Lucia nővér: „A Szentséges Szűzanya úgy döntött, hogy megújítja a rózsafüzér hatékony-

ságát. Olyan nagy erőt adott neki, hogy nincs olyan anyagi vagy lelki gond, amelyet akár személyes életünkben, akár családjunkban, vagy a világ családjában, a szerzetesrendekben, sőt a nemzetek történelmében a rózsafüzér meg ne tudna oldani. Hangsúlyozom, semmilyen probléma nincs, bármilyen nehéz legyen is, ami ellenállna a rózsafüzér imádságnak. A rózsafüzérrel megmenekülünk, megszentelődünk, megvigasztaljuk Urunkat, és számos lélek számára üdvösséget szerzünk! A rózsafüzér a rendelkezésünkre álló legerősebb fegyver, ami megvédhet a harcban.

Bosco Szent János: „A rózsafüzérrel a pokol minden ördöge megverhető, legyőzhető és eltörölhető. Bosco Szent János még álmában is arra kapott biztatást, hogy táplálja a fiatalokban a rózsafüzér szeretetét.”

XIII. Leó pápa: „A rózsafüzér olyan, mint a földet a mennyel összekötő hatalmas lánc: az egyik vége a mi kezünkben, a másik vége a Szűzanya kezében van. Amíg lesz, aki imádkozza a rózsafüzért, Isten nem hagyja magára a világot, mert Szíve nem tud ellenállni ennek az imának!

Pilinszky János

Nagyböjti levél

Bűneinkről hajlamosak vagyunk valamiféle jogász szintről ítélkezni, s így, ha mindjárt esendőnek és bűnösnek érezzük is magunkat, úgy véljük, mérhetetlen távolság választ el bennünket a „nyilvános bűnösöktől”, a „bűnözők” kirekesztett világától. Ez igaz lehet, és kikerülhetetlen a gyakorlatban. Vallásos értelemben azonban nincs ildomos és ildomtalan, következményekkel járó és következmények nélküli bűn. Bármilyen bűnről legyen is szó: a felismerés és a beismerés minden kiút kezdete.

A valóban fölismert bűn elviselhetetlen súllyal nehezedik ránk. Mégis, és itt van Isten végtelen irgalma, nincs erény, mely pontosabb, gyökereiből leckét adhatna nekünk az alázatról, mint épp a fölismert és megszenvedett bűn kétségbeesésig ható, lényegében elviselhetetlen terhe. Aki ezt csak egyszer is megtapasztalta, aki ebből csak egyszer is leckét kapott, tudja igazán, hogy gyötrelmére egyedül az ártatlanul szenvedő Isten bocsánata hozhat föloldozást és gyógyulást.

A nagyböjt ilyen értelemben az alázat legfőbb iskolája számunkra, „a katarzis évada”, mely halandó voltunk megértésében, belátásában és elfogadásában tetőzik. Az, hogy bocsánatot nyerünk, és az, hogy halálunk után az örök élet ígérete vár ránk: tökéletesen ingyenes, isteni ajándék. A nagyböjti időszak szelleme fokozhatatlanul drámai, se a bűn realitását, se a halál tényét nem szépíti. Ellenkezőleg: mindkettőnek, a halálnak és a bűn-

nek is, pontosabban halálunknak és bűneinknek is teljes súlyát tárja elénk. Félelmetes iskola. És szabadulásunk belőle – minden megszenvedettségére ellenére – mégse valamiféle törvényszerű átmenet gyümölcse, hanem olyan ajándék, mely minden reményt, minden elképzelést fölülmúl békéjével és makulátlan szeretetével.

Ha az újkori irodalomból azt az író kellene megneveznem, akinek műveiben a nagyböjt nagy metafizikai drámája a legmélyebben és talán legszélesebben nyert megfogalmazást, minden bizonynyal Dosztojevszkij nevét említeném legelől. Ő talán az egyetlen „klasszikusunk”, akinek „mondandója” még ma is nyitottan áll előttünk. A „bűn örületétől” kevesen gyöttrődtek annyit, mint ő (*egyik rövid posztumusz műve a világirodalom legfélelmetesebb önvallomása*), de a megsebzett „Báránnytól” nyert ítélet csodálatos békéjéről se tudott író nálánál „többet” papírra rögzíteni.

Az, hogy befejezésül épp Dosztojevszkijre hivatkozom, többek közt azt is bizonyítja számomra, hogy a nagyböjt „enyhített”, mai formája semmiképp se von le semmit annak örök (égetően örök) aktualitásából. Ellenkezőleg: minél előbbre jutunk a történelemben, annál nyilvánvalóbban főlészínre kerül az emberi sorsnak az a „mélyrétege”, változatlan, lényegbeli tényezőivel együtt, amiről az Evangélium beszél. Milyen jó volna végre valóban meghallanom, meghallanunk.

(Új Ember, 1970. március 8.)

A tizennégy segítőszent

Szent Rókus hitvalló

3. rész

Szent Rókus a dél-franciaországi Montpellierben született 1195-1227 között, 1379. augusztus 16-án hunyt el.

A pestises betegek, az orvosok és kórházak védőszentje. Ifjú zarándokként, bottal a kezében, kenyeret hozó kutyával, lábán pestises keléssel, a vállán vörös kereszttel ábrázolják.

Életéről kevés adat áll rendelkezésre. Gazdag, előkelő szülőtől csodával határos módon született, a mellén egy piros, kereszt alakú jellel, amiből anyja különleges sorsot jósolt neki, aki különösen mély vallásos nevelésben részesítette.

Rókus fiatalon elárvult. Isteni sugallatra szétszította örökségét és belépett Szent Ferenc Harmadik Rendjébe. Itáliába zarándokolt, ahol akkor – Európa lakosságának harmadát-felét kipusztító, 1367-68. évi – pestisjárvány tombolt. Több itáliai városban ápolta a pestises betegeket, érintésével és a kereszt jelével gyógyított meg a beteg-

ségből számtalan embert. Piacenzában maga is megbetegedett, és hogy másokat meg ne fertőzzön, a város melletti erdőben, egy barlangban húzódott meg. A közelben ma is élő forrás fakadt. A legenda szerint előbb egy angyal, majd egy hozzászegődött kutya ápolta: kenyeret hordott neki, és sebeit nyalogatta, ezért ábrázolásainak állandó szereplője.

Miután felgyógyult, visszatért szülővárosába, ahol kémkedés gyanújával börtönbe vetették. Ötévi raboskodás után, halt meg, egy évtizeddel a nagy pestisjárvány után 1379-ben. Holtteste mellett egy ismeretlen kézzel írt táblát találtak, amelyet Isten kinyilatkoztatásának tulajdonítottak: Peste laborantes ad Rochi patrocinium confuentes contagionem illam trunculentissimam evasuros significo. - Aki meg akar szabadulni a döghaláltól, hívja bizalommal Szent Rókus nevét!

Tisztelete Montpellier-ben kezdődött, s nagyon hamar egész

Észak-Itáliában elterjedt. Nevezetessé az tette, hogy amikor 1414-ben Konstanzban ütötte fel a fejét a pestis, egy ottani szerzetes megemlítette, hogy tud a montpellier-i gyógyítóról, ezért a város vezetői elrendelték, hogy képmását hordozzák végig az utcákon. A dühöngő járvány épp oly hirtelen szűnt meg, ahogy támadt, és Rókus nevét az egész keresztény világ megismerte.

1485-ben földi maradványait a velenceiek ellopták Montpellierből, és Velencébe vitték. Megalapították a Szent Rókus Társaságot (Scuola di San Rocco), melynek tagjai az ő védnöksége alatt betegek gyógyításának szentelték magukat. Ettől az időtől kezdve Európa országaiban, így hazánkban is Ró-

SZENT RÓKUS DÍCSÉRETE

Üdvözlégy, boldog Rókusunk, nemes vér, édes vigaszunk,
ki kereszt-jellel vagy jegyes a szíved táján bélyeges.

Rókus, te úton-útfelen csodát tettél sok betegen,
kit pestis láza elgyötört, egy ujjadtól életre költ.

Üdv, Rókus, földünk angyala! Szólitván mennyek láng-szava,
felsőbb erővel indított bajunkat elhárítanod.

(Fordította P. Szedő Dénes ofm)

kusnak szentelt templomokat, s hozzájuk kapcsolódó közkórházakat alapítottak.

A 14-16. századi Dél-Franciaországban és Észak-Spanyolországban sok ház homlokzatára kerültek fel a V. S. R. betűk (Vive Saint Roche - Éljen Szent Rókus!), hogy oltalmazza az ott lakókat a pestistől. A „fekete halál” aratása a XIV. században volt a legszörnyűbb Európában,

de Rókus csak a rákövetkező században lett a pestiseselek elismert védőszentje. A 16-18. században az egyik leginkább tisztelt szent volt Európában.

Ma különösen is aktuális, hogy Szent Rókus közbenjárását kérjük!

Gyöngyösön 1709-ben 25 ferences rendtárs halt meg pestisben. E megpróbáltatásos idők

emlékezetét őrzi, hogy zsolozsmájukban a magyar ferencesek elmondják a Szent Rókus tiszteletére írt antifonát, mely egy XV. századi kódexből való.

(Forrás: Bálint Sándor: Ünnepi kalendárium; A Gyöngyösi Szent Rókus kápolna - A Magyar Umbria külön száma)

Pilinszky János

Virágvasárnap

Jézus jeruzsálemi bevonulásáról János evangéliumánál olvashatjuk a legjelentősebb beszámolót. Szereplői: a lelkes tanítványok serege, az út porába hulló palmaágak, s az isteni teher alatt szelíden lépkedő „szamaracskák”. S még valami: a kövek. Jézus még őket is bevonja az ujjongásba: ha nem a nép, hát ők, a „kövek kiáltanának!”.

Ki ünnepel itt? Mintha a teremtet világ egy képviselője, a kő, a palma s a szamaracskák az egész nagy egyetemet képviselné a bevonulásban. S itt érdemes megemlítenünk, hogy növények és állatok milyen szokatlan hangsúllyal szerepelnek mindig az Evangéliumban, főképp a példabeszédekben. De nem a hasonlat, és nem is holmi megismerés emeli különleges megvilágításba őket, hanem nyilván a Teremtő és teremtmény közötti viszony csodálatos komolysága.

Amikor Jézus „dicsőségesen” bevonul Jeruzsálembe, erre a futó ünneplésre futotta a világ erejéből. Azután még az emlékét is elsodorja a pillanat, és belepi az út pora.

Az igazi, a tulajdonképpeni „megdicsőülés” még hátravan. Erről az Evangéliumnak talán legcsodálatosabban paradox mondatai következnek, közvetlenül a jeruzsálemi bevonulás után.

„Eljött az óra, hogy az Emberfia megdicsőíttessék. Bizony, bizony mondom nektek, ha csak a gabonaszem a földbe nem esik és meg nem hal, maga marad...” „Most az én lelkem megrendült. És mit mondjak? Atyám, szabadíts meg engem

ezen órától! De hisz azért jöttem ez órára, Atyám, dicsőítsd meg nevedet!”

És mégis... Bármennyire kitérő, csalóka fény volt is Jézus számára a jeruzsálemi bevonulás, a mi ünneplésünk, mégis érezni a gondosságot, mellyel fogadta, sőt mintegy elébe ment a szegényes fogadtatásnak. Örök időre szóló okulásul szolgálhat számunkra: saját erőnkől csak ilyen szalmaláng-lelkiesedésre futhatja. S ha jól szemügyre vesszük a történetet, láthatjuk, hogy gyengéd gondoskodással még ezt is Jézus maga készítette elő – miértünk, ahogy mondotta.

A másik tanulság az isteni szerénység. Jézus példamutatása, hogy milyen szelíd alázattal kell fogadnunk az emberek ünneplését. Igaz, nem tér ki előle, mint ahogy semmi emberi elől nem tér ki – hogy annál teljesebb tanítást hagyjon örökül számunkra.

A jeruzsálemi bevonulás története hányszor játszódik le azóta is bennünk, egy-egy rövid felbuzdulás képében? Hogy találkozásunk vele hogy válhat tartóssá? Erre felel a következő szakasz. Vállalnunk kell önmagunk „elvesztését”, ahogy ő vállalta a földbe hullott gabonaszem sorsát. Akkor valóban egyek leszünk majd vele, s nem a futó, hanem az örök dicsőségben, a jeruzsálemi bevonulás után az örök Jeruzsálembe való bevonulás örömeiben.

(Új Ember, 1964. március 22.)

fr. Kardos Csongor OFM

Újjászületés, feltámadott élet

„Bizony, bizony, mondom neked: ha valaki nem születik újjá, nem láthatja meg Isten országát” – így szól Jézus Nikodémushoz éjszakai beszélgetésükben (Jn 3,3). Mit jelent újjászületni? Ahogyan Nikodémus, úgy talán mi sem értjük egészen. Mit kell tennünk ehhez? Törekednünk kell rá, küzdeni hétköznapi hibáinkkal, állandó visszaesőként igyekezni megszabadulni bűneinktől?

Nikodémus is érzékeli a mondat abszurditását: „Hogyan születhetik meg az ember újra, amikor már öreg? Bemehet talán újra anyja méhébe, és megszülethetik ismét?” (Jn 3,4) Magunkat nem tudjuk újra „megszülni”.

Jézus szava felülről való újbóli megszületésről beszél, amiről a zsoltáros könyörgése is szól: „Tiszta szívet teremts bennem, Isten!” A magunk erejéből mi erre képtelenek vagyunk. Megtérésünk, újjászületésünk kegyelem: teremtés. Olyan aktus, amire egyedül Isten képes, és csak ahhoz hasonlítható, ami a világ teremtésekor történt: semmiből lett valami.

Jézus szerint nem folytonos törekvésünk által válhatunk jóvá. A Szentlélek műve bennünk az új élet. Létrejön bennünk egy olyan élet, ami addig nem volt, a hit élete, a felülről fogant élet. Ez történt látható, tapintható módon Máriával Jézus fogantatásakor. Hasonló történik velünk is. Jézus szerint ez a hitben valósul meg: „Aki hisz bennem, annak örök élete van.” (Jn 6,47)

John La Farge - Nicodemus Krisztus látogatása - 1909

Isten nem jobbra formálgat bennünket, ő átalakít. Nem új foltot varr régi ruhánkra, hanem egészen új, fehér ruhába öltöztet, a megváltottak életébe. Az Ő isteni élete születik meg bennünk.

Ez nem azt jelenti, hogy ne törekedjünk a jóra, a változásra. De az nem úgy történik, hogy mi vagyunk a fő cselekvők, és ehhez mintegy „besegít” Isten, mint egy futónak a néző vagy

az edző drukkolása: a versenyző edz és izzad, Isten pedig a pálya széléről biztatgat. A megtérést, az újjászületést nem tudjuk megvenni, kiérdemelni, teljesítményünkkel elérni. Az nem más, mint teremtés, amit Jézus érdemelt ki nekünk kereszthalálával, és aminek legfőbb jellemzője az ingyenesség. Ennek leg-hitelesebb tanúja a jobb lator.

Isten egészen új belső világot ad nekünk. Kérnünk lehet, nyi-

tottnak lenni rá lehet, imádkozni érte lehet, sőt kell is, de a magunk erőfeszítéséből lehetetlen lenne elérnünk. A mi dolgunk a hit nyitottsága, a bűnös ember alázata, gyengeségünk és erőtlenségünk elismerése. De Jézus Krisztus élete csak akkor lesz a miénk, ha engedjük, hogy ne mi, hanem Isten legyen a cselekvő.

Jeremiás próféta megdöbbenő (és politikailag nem túl korrekt) mondata: „*Vajon megváltoz-*

tathatja-e bőrét az etióp, vagy tarka csíkjait a párduc? Akkor tudtok majd ti is jót tenni, akik hozzácsoktatok a gonosztevéshez.” (Jer 13,23)

Ezzel szemben, ha engedjük Istent cselekedni, akkor Ő képes bennünk mindent megváltoztatni: „*Jöjjetek, és szálljunk perbe!– mondja az Úr. – Ha vétkeitek olyanok is, mint a skarlát, fehérek lesznek, mint a hó; ha vörösek is, mint a bíbor, olyanok lesznek, mint a gyapjú.*” (Iz 1,18)

Húsvétkor Isten azt az öröm-

hírt nyújtja nekünk, hogy ez az új élet, a Feltámadott élete már elkezdődött bennünk, hogy valami egészen új valósult meg bennünk és a világban. Ezt tudta, tapasztalta Szent Pál: „*Krisztussal együtt keresztre vagyok feszítve. Többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem. Azt az életet pedig, amit most e testben élek, az Isten Fiába vetett hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.*” (Gal 2,20)

Beszélgetés Szent Józsefről Kocsis Imre biblikus professzorral

Az igaz ember küldetése

(Kocsis Imre, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara Újszövetségi Szentírástudományi Tanszékének vezetője)

– Józseffel kapcsolatban három dolog alapvető számomra. Az első a mérhetetlen alázata. Soha nem tolja magát előre, vállalja, hogy háttérszereplő lesz Jézus életében. Másik jellemzője a határtalan szeretet Mária és Jézus iránt. A harmadik legfőbb tulajdonsága pedig az isteni gondviselésbe vetett feltétlen hite és bizalma.

– Nagyon érdekes Máténál az a jelenet, amelyben az evangélista úgy közli a kinyilatkoztatás természetfölöttiségét, hogy József álmában, az angyal révén kap üzenetet Istentől a Szentlélek általi fogantatásról (Mt 1,18–25). Az üzenetet megelőzi a drámai megjegyzés: József tudatára ébred annak, hogy jegyese áldott állapotban van. A korabeli szokások szerint a két fiatal apja megállapodott egymással, és megkötötte a házassági szerződést – ez volt az eljegyzés –, és ezzel jogilag már létrejött a házassági kötelék, bár a fiatalasszony egy évig még a szülői házában, az apa felügyelete alatt élt. Ez volt a helyzet József és Mária között is, amikor József számára világossá vált, hogy jegyese áldott állapotban van. Megtehetné, hogy nyilvánosan pellengérre állítja jö-

vendőbelijét, bíróság elé viszi, ám ő egy másik lehetőséget választ, mégpedig azt, hogy csendesen, válólevéllel bocsátja el Máriát.

– Az evangélista szerint József igaz ember volt.

– Azért írta ezt, mert József az imént említett másik lehetőséget választotta, jegyese elboocsátását. Egyes bibliamagyarázók úgy értelmezik ezt a megjegyzést, hogy József azért volt igaz ember, mert az Ószövetség azt a személyt tekinti igaznak, aki mindenben teljesíti a törvény előírásait. Ám az evangélista megjegyzése nem ebbe az irányba mutat, mert ha József csupán a törvény betűjét nézné, akkor minden nehézség nélkül bíróság elé vihetné Máriát. A megkövezés nem jöhetne szóba, mert ahhoz kellenének a házasságtörést igazoló tanúk, de Mária így is megszégyenülne. József azonban nem akarja ezt, és a második lehetőséget választja, ezért nevezi őt az evangélista igaz embernek.

Legyen szabad e tekintetben utalnom XVI. Benedek emeritus pápa A názáreti Jézus című háromkötetes, nagyszerű könyvére. A harmadik kötetben ír a gyermekségtörténetről, és magyarázza Máté evangéliumának szóban forgó részét. Érdekes, hogy a pápa is az ószövetségi megközelítésből indul ki, de úgy, hogy két olyan szövegre irányítja rá a figyelmet, amelyek az istenfélő embert mutatják be.

Ezekben a szövegekben nem az igaz, hanem az áldott ember szerepel, aki istenfélő, akinek magatartása olyan, hogy áldást hoz.

Az első szöveg az 1. zsoltár, amely arról a személyről szól, aki örömet leli az Úr törvényében, vagyis eleven kapcsolatban él Isten igéjével: „Isten akarata nem kívülről rákényszerített törvény számára, hanem öröm (...) Öröm, mert Isten felé forduló, személyes, szeretetteljes kitárulkozásban olvassa, és ezért megtanulja belülről megérteni és élni.” A törvényen való elmélkedés tehát oda vezethet, hogy megértem a lényegét. Nem maradok a felületen, a betűnél, hanem lelkiileg azonosulok a törvénnyel.

A másik ószövetségi szöveg, amelyre az emeritus pápa hivatkozik, Jeremiás könyve 17. fejezetének 7. verse: „Áldott az, aki az Úrra hagyatkozik, akinek az Úrban van reménye.” Ebben a mondatban még nagyobb hangsúlyt kap az igaz

mivolt személyes jellege.

XVI. Benedek szerint az igaz ember két fő vonása a törvénytisztelet – a törvénynek egy sajátos belső megélése –, valamint a személyes ráhagyatkozás Istenre. Ez a kettő szép összhangra talál Szent József személyében.

Ő igaz ember, mert megvan benne a készség Isten parancsainak teljesítésére, ugyanakkor megvan benne az Isten iránti feltétlen bizalom is. Olyan megoldást keres, amely megfelel a törvény előírásának, de nem jelent nyilvános megszégyenítést Mária számára. A végső megoldást ezzel voltaképpen Istenre bízta.

Kiegészítésképpen megjegyzem: már az ókorban megfogalmazódott olyan nézet, mely szerint nem állítható biztosan, hogy Szent József szigorúan csak a házasságtörés eshetőségével számolt volna. Felmerülhetett benne az a lehetőség is, hogy itt valami rendkívüli dolog történt. Mivel csak sejtése van, de nem ismeri pontosan a hátteret, magatartását nem a harag és a leszámolás vágya határozza meg, hanem az a szándék, hogy úgy intézze el az ügyet, hogy az megfeleljen az előírásoknak, de ne okozzon súlyos kárt Máriának. Egy magyarázatban azt olvastam: József magatartásában az ószövetségi törvényfelfogás már párosul azzal, ahogyan Máté evangéliuma a törvényt a szeretetben összpontosítja. A szeretetre alapozva értelmezi a helyzetet, és ennek megfelelően alakítja a magatartását.

– Az evangéliumok tanúsága szerint azonban József mindvégig a háttérben marad.

– Jól megmutatkozik ez abban, hogy az evangéliumok egyetlen szót, egyetlen nyilvános kijelentést sem őriztek meg tőle. Egyébként a Boldogságos Szűz Máriától se sokat, viszont az ő szavai mindig nagyon súlyosak, ezért különösen

figyelnünk kell rájuk. Ami Józsefet leginkább jellemzi, az a cselekvés. Amikor az angyal feltárja a titkot, hogy a gyermek, akit Mária a méhében hordoz, a Szentlélek által fogantatott, Isten egyszülött Fia, és ő lesz majd a Megváltó, József nem látja többé akadályát annak, hogy jegyesét a házába vezesse, és a születendő gyermeket a sajátjának tekintse.

– Vagyis egyszülött Fiát Isten Szent Józsefre bízta.

– Így van, és ez Szent József küldetésének a lényege. Ezért állíthatjuk, hogy szerepe az üdvösségtörténetben rendkívül jelentős, hiszen ő gondoskodik arról, hogy Isten egyszülött Fia családba szülessen, és családi körülmények között, nevelőapja védelmében nevelkedjék.

Ahogy Mária nélkülözhetetlen a megtestesülésben, mert világra hozza Isten egyszülött Fiát, József ugyanúgy nélkülözhetetlen abban, hogy az emberré lett második isteni személy hozzánk hasonló lehessen mindenben, a bűnt kivéve. Amikor József jelet kap az angyaltól, hogy veszélyben a gyermek, azonnal útnak indul, a veszély elmúltával pedig hazatér.

Az, hogy Jézust a nevelőapja után ácsnak mondja az evangélium, azt is jelenti, hogy József bevezeti fiát a munkába, hiszen az akkori gyakorlat szerint az apa feladata volt a gyermek nevelése, oktatása. Ez is Józsefhez köthető tehát: nyugodtan feltételezhetjük, hogy ő volt Jézus első tanítója, majd a gyermek később a zsinagógái iskolában folytatta a tanulást. Amikor szükséges, József védelmet nyújt a családjának, és mindent elvégez, ami a családfői mivoltával együtt jár.

Feltehetjük a kérdést: mi az, ami rendkívüli ebben, hiszen minden jóézésű apa ezt teszi? Ami rendkívüli, az éppen az, hogy nincs benne semmi rendkívüli. Ahhoz, hogy Isten kedvében járjunk, teljesítsük akaratát, és eljussunk az életszentségre, nem kell sem szuperhőssé, sem szupersztárrá válnunk. A mai világ a nagyságot valami különlegeshez köti. Az a nagy, aki a sportban, a tudományban, a művészetben valami kiemelkedőt tud nyújtani. A Biblia is ismer kimagaslóan teljesítő személyeket. Szent Pál például egyértelműen ilyen volt. Amit Szent József tett, az ehhez képest nem volt kiemelkedő. Isten előtt azonban

éppolyan kedves volt, sőt, lehet, hogy kedvesebb. József teljesítette azt a hivatást, amit Isten rábízott. A döntő nem az, hogy valakinek a teljesítménye emberi szemszögből nézve mennyire kiemelkedő vagy látványos.

A lényeg az, hogy amit Isten rád bízott, amit feladatként adott neked, azt teljesítet-e vagy sem. József teljesítette, hivatástudatból és szere-tetből.

Ez bennünket is bátoríthat, és segíthet, hogy megértsük: Isten szemében egyformán fontosak vagyunk. Akkor is, ha a feladat, amit ránk bízott, egyszerű. Az a fontos, hogy elvégezzük. Ilyen értelemben lehet nagyon lényeges üzenet számunkra Szent József élete.

Ha nem tudsz mást tenni, mint mindennap teljesíteni a feladatodat, amit vállaltál, és ha valóban hivatástudatból és szeretetből teszed ezt, akkor megtettél mindent: az életszentség útján vagy.

– Kinek-kinek a talentuma szerint kell teljesítenie. Aki sokat kapott, attól sokat is követelnek.

– Pontosan, a kapott talentumainkkal kell gazdálkodnunk. Az erről szóló példabeszédben is láthatjuk: aki csak egy talentumot kapott, azzal nem az a baj, hogy nem tud annyi hasznót felmutatni, mint az, akire öt talentumot bízta. Mulasztást azzal követ el, hogy elrejtja a pénzt, és így semmi hasznót sem hajt urának. Ha valakinek „csupán” annyi a feladata, hogy gondoskodjon a feleségéről és a gyerekeiről, és ezt szeretetből teszi, nincs oka a szégyenkezésre, biztos lehet abban, hogy kedves Isten szemében.

Nemcsak rendkívüli teljesítményeket nyújtó személyekre van szükség, hanem a mindennapi élet apróbb feladatait becsületesen ellátó emberekre is.

– Mondhatjuk azt, hogy bár Szent József csupán a földi nevelőapja volt Isten egyszülött Fiának, valójában klasszikus apaszerepet töltött be?

– Mindenképpen. Az Úr azzal, hogy Józsefre bízta a gyermeket, apjául rendeli. József nem természetes apa, de átélhette mindazt, ami az apasággal együtt jár. Ott lehetett Jézus születésénél, azonnal a karjába vehette, és mindaddig, amíg élt, igazi, hiteles apaként volt jelen Jézus földi életében.

Bodnár Dániel/Magyar Kurír

Kozma László:
József imája

Miért fogja el szívem fájdalom
Hogyha látom arcod mosolyát
S fejed itt nyugszik a vállamon.
Miért érzem egyszerre, hogy súlyosabb
Mit karom őriz, e parányi test.
Mintha terhet vinne, melyet átadott
Atléta-vállra érdemest
Egy pillanatig hogy vihessem én is
Hogy tettetnek részese legyek.

Mert tudom, hogy véled teljesült
Amit annyi próféta hirdetett
Betöltöd száz nemzedék hitét
Angyal hozta el jóhíredet
Előbb anyádnak, azután nekem.
És tudtuk, hogy mikor érkezel
Csillagként küld égi szerelem
Titkos tudat, biztos sejtelen
Így lettünk az Isten jegyese
Egybekapcsolt a várakozás.
Kettős gyűrű egybeforrt fele
Gyémántkő az Úr ígérete
Igéjében végleg egyesült
Ős-lényege s mit megalkotott.

De miért fogja el szívem fájdalom
Mikor súlyodat érzem vállamon
És a hívásod: Abba, atyám!
Nekem szól de mégsem csak nekem
Mert túlnézel pillantásomon
Mint a tavon, a Genezáreten
Széjjelfutnak a fénykarikák:
Pillantásod az egész világ.
Az utadon csak így segíthetek
Hogy a tested súlyát hordozom.
S te fölveszed válladra egykoron
A világ súlyát, minden bűn keservét –
Szeretném, ha melletted lehetnék.
Valaki jön akkor a mezőről
Amikor lépsz elhagyva, egyedül
Karjában a szándékom feszül
Fölemeli a földre roskadót
Ha nem leszek már, akkor is: vagyok
A földön atyád, s Istenem, papod.

**A Szűzanya 2021. február 25-i üzenete
Medjugorjében**

„Drága gyermekek! Isten megengedte nekem, hogy ma is veletek legyek, hogy imádságra és böjtre hívjalak titeket. Éljétek ezt a kegyelmi időt és legyetek a remény tanúi, mert megismétlem nektek, kicsi gyermekeim, hogy imádsággal és böjttel háborúkat is meg lehet állítani.

Kicsi gyermekeim, higgyetek, és éljétek hitben és hittel ezt a kegyelmi időt, és Szeplőtelen Szívem senkit sem hagy közületek békétlenségben, aki hozzám menekül. Közbenjárok értetek a Magasságbelinél és imádkozom szívetek békéjéért és a jövőbe vetett reményetekért. Köszönöm, hogy választotok hívásomra.”

Mária, Béke és Kiengesztelő Királynője, könyörögj értünk és az egész világért!

Hirdetések

- Szent József kilencedet kezdünk március 11-én, hétköznapi 17.30-tól, hétvégén 17 órától.

- Húsvétra való felkészítő triduumot tartunk Krisztián atya kórházlelkész március 26-27-én (pénteken és szombaton) 18 órakor, 28-án, vasárnap a 9.30-as szentmisén.

Ezek a misék és nagyhét elején szentgyónást biztosítunk.

- A nagyheti program a kormányrendeletnek megfelelően fog történni, melyet időben fogunk hirdetni.

Ima Szent József oltalmáért

Jóságos Szent József!

Oltalmazd családunkat/közösségünket: segíts, hogy Istennek mindenkor tetszésére legyünk. Te mindent kérhetsz számunkra, hiszen Jézusnak nevelőatyja vagy.

Esd ki mindnyájunknak igazi istenfélelmet, élő hitet, hűséget, világos és tiszta lelkiismeretet, természetes alázatosságot, nagy szeretetet Isten és minden felebarátunk iránt.

Könyörögj érettünk, hogy egyre tökéletesebben éljünk,

a bizalom útján haladjunk és soha el ne lanyhuljunk.

Járj közben értünk, hogy Isten minket is szentekké tegyen!

Védelmezz bennünket, hordozd testi-lelki ügyeinket, ajánlj mindnyájunkat Jézus és Mária Szívének.

Amen.

Plébánia iroda nyitva tartása:

Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-17.00
Péntek: 8.00-11.00
Telefon: +36 (92) 315-143
E-mail: zala@ferencesekzeg.hu
web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja

Cím: 8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM

Grafikai szerkesztés, kivitelezés:
Szulyovszky Endre

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.

Ára: 300 Ft